

der skal gøres noget. Ribe har en vanskelig Beliggenhed, den er trængt fra alle Sider, den har et grumme lille Opland, og den har en Havn som Esbjerg — om jeg maa kalde den saa: Danmarks Kælebarne for Øjeblikket — umiddelbart paa Siden af sig. Det fordrer meget alvorlig Overvejelse, hvad der overhovedet kan gøres for at støtte Ribe.

Det, der for mig i dette Spørgsmaal maaske har størst Betydning, er det nationale Moment: at Ribe er vor sydligste Forpost. Det vilde være i høj Grad bedrøveligt at se denne Forpost langsomt afgaa ved en blid Død af Mangel paa Ernæring. Men der findes ikke Levedygtighed i denne By, hvis der ikke gøres noget for den. Her bør dog ikke være Tale om at gøre noget ad kunstig Vej, hvad saadanne Forholdsregler som dem, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds nævnede, vilde være. Jeg vilde anse det for kunstigt, om man gik med til Forholdsregler med Hensyn til Jernbanetakster, som der har været Tale om, hvorimod man ikke kan kalde det kunstige Forholdsregler at gaa til en Kanalisering eller Uddybning af Aaen. Tværtimod, hvor der er dyb Adgang til Havet, vil der altid være noget vundet. Til syvende og sidst kommer det an paa, om man kan vente, at Lovgivningsmagten vil gaa med til de Beløb, det kommer til at dreje sig om, og forinden der har været Lejlighed til at tage Standpunkt til dette, vil jeg anse det for meget uheldigt at vedtage Opførelsen af en Kammer-sluse. Jeg vil som min Kollega, Trafikministeren, tilraade, at dette Spørgsmaal faar Lov til at hvile foreløbig.

Ordføreren (Brorsen): Jeg vil begynde med at sige den højtærede Handelsminister Tak for de velvillige Udtalelser, han fremkom med overfor Ribe; de give mig noget Haab om, at vi maaske inden ret længe ville se et Lovforslag fra Handelsministeren, som tilsigter at op-hjælpe den gamle By. Men vi maa huske paa, at Ripenserne i mange Aar have faaet velvillige Udtalelser baade fra den ene og den anden, og man kan forstaa, at de gerne ville have disse velvillige Udtalelser omsatte i Handlinger. Som sagt, jeg har det Haab efter at have hørt den højtærede Handelsminister, at han selv nærer et brændende Ønske om at kunne gøre noget for det gamle Ribe.

Det forekommer mig imidlertid, at naar vi staa overfor et Lovforslag som det

foreliggende, er det mindste, man saa kan gøre, ikke at gøre Forholdene endnu ugunstigere, end de allerede ere. Og det er det, man vil gøre, hvis man ikke vedtager Kammer-slusen i Stedet for den projekterede Gennemfartssluse. Det blev sagt af den højtærede Trafikminister, idet han omtalte Sejladsen paa Ribe, at den er af meget lille Betydning. Ja, ganske vist er den lille. Den højtærede Minister anførte, hvor store Havnepengene havde været i de sidste Aar, og det er et minimalt Beløb, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der ogsaa her foregaar en Sejlads, hvorved Skibene ikke komme ind til Ribe, men blive i Kanalen og modtage Høet for at sejle det over til Fanø. Denne Sejlads har ikke været ubetydelig forhen. Den er tagen noget af i de sidste Aar, men alligevel gaar der en Del Skibe frem og tilbage, som ikke komme ind til Ribe. Der er mere Sejlads paa Ribe Aa, end man skulde tro ved at kaste Øjet paa Havne-indtægterne i Ribe.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder henviser til Kommissionens Flertal og mener at faa en Begrundelse for, at man ikke skal vedtage Kammer-slusen, deri, at der i Kommissionen er et Flertal, som ikke kan tilraade, at man vedtager en Kanalisering ind til Ribe. Det forekommer mig dog efter alt, hvad der er passeret, siden Kommissionen har gjort sit Arbejde, at Flertallet i Virkeligheden nu vilde have tilraadet, at der sker en Kanalisering af Aaen. Det første, det anbefaler, er en Ophævelse af Jernbanefragterne for Vognladninger af Gods fra Esbjerg til Ribe. For det andet foreslaas det, at der for Statens Regning foretages en Regulering af Aaen Vest for Ribe og derunder en Gennemskæring af de store Krumninger ved St. Peters Enge, Ribe Holme og Øster Vedsted Enge, det vil koste saadant noget som 250,000 Kr. Dernæst anbefaler Flertallet Opførelsen af større Statsinstitutioner; men, siger man, hvis det altsaa viser sig, at alt, hvad der foreslaas, ikke kan bringes til Udførelse, „vil Flertallet trods det tilstedeværende Misforhold mellem Bekostningerne ved Havneanlægget og de økonomiske Fordele, som det kan ventes at ville medføre for Byen, dog kunne indstille, at Anlægget under Hensyn til Kommunens saa ofte fremsatte Ønske bringes til Udførelse for Statens Regning, da det formentlig ikke er udelukket, at Havnen kan faa nogen Betydning til at modvirke Byens Tilbagegang og kan være